

στομον, εἶτα δὲ ἐξιστορεῖ τὴν ἐπενεχθεῖσαν ὑπὸ τῶν ἐχθρῶν καταστροφὴν καὶ τέλος προσωποποιεῖ τὴν πόλιν καὶ τὴν παρουσιάζει θρηγεύσαν :

*Κάθεται Ἀθήνα καὶ θρηγεῖ, κλαίει καὶ οὐχ' ὑπομένει.
 Οὐαὶ μοι τὴν ταλαίπωρον, οὐαὶ μοι τὴν ἀθλίαν,
 οὐαὶ μοι τὴν ἀμαρτωλὸν πλείον παρὰ τὰς ἄλλας
 οὐαὶ μοι τὴν παλαιζήλοισιν καὶ φθόνων γεμισμένην,
 οὐαὶ τὴν κατονείδιστον περὶ τὰς πόλεις ὄλας,
 ἔκπαλαι τὴν παμφούμιστον περὶ τὰς πόλεις ὄλας,
 οὐδέποτε τὴν κύψασαν ποσῶς εἰς δουλοσύνην,
 τὴν ἀνδρειωμένην πάντοτε περὶ τὸν κόσμον ὄλον,
 τὴν φρένιμον, τὴν πάνσοφον περὶ τὰς πόλεις ὄλας,
 τὴν γεμισμένην τῶν λαῶν ὡς πληθὸς τῆς μελίσης κτλ.*

Καὶ ὑπὸ τὸν αὐτὸν τόνον ἐξακολουθῶν ὁ ποιητής, διὰ στόματος τῆς προσωποποιηθείσης πόλεως θρηγεῖ ἰδιαιτέρως τὴν συμφορὰν καὶ τὸν εἰς Ἀσίαν ἐκπατρισμὸν τῶν Σωπολιᾶτων—κατοίκων τοῦ προαστείου Σωπόλια—τὴν καταστροφὴν τῶν κήπων καὶ ἀγρῶν, τῶν παραδεισίων (Πατησίων) διὰ τὴν τελειώσῃ τὸ στιχοῦργημά του μὲ ἐπίκλησιν τῆς προστατρίας τῆς πόλεως Παναγίας, ὅπως ἐκδικηθῇ αὐτὴν καὶ τὴν σῶσῃ. Ἐκ τοῦ ὄλου πνεύματος τοῦ στιχοῦργήματος φαίνεται, ὅτι ὁ συνθέσας τοῦτο ἦτο κληρικὸς.

Ἐμμανουὴλ Γεωργιλλᾶς. Τὸ ὄνομα τοῦ μετριοτάτου ἐκ Ρόδου στιχοῦργου Ἐμμανουὴλ Γεωργιλλᾶ Διμενίτου ἐγένετο ἀπὸ τῶν ἀρχῶν τοῦ 19ου αἰῶνος γνωστὸν περισσότερον διὰ ποίημα, τὸ ὁποῖον δὲν ἔγραψεν, ἢ διὰ τὸ καθαυτὸ ἰδικὸν του στιχοῦργικὸν ἔργον.

Εἰς αὐτὸν ἀπεδίδετο ὡς ἐλέχθη προηγουμένως, τὸ ποίημα «Ἀλωσις τῆς Κωνσταντινουπόλεως» μέχρις οὗ ἀπεδείχθη θετικῶς, ὅτι δὲν ἦτο δυνατόν νὰ ἔχη γραφῆ πρὸ αὐτοῦ. Αἱ βιογραφικαὶ περὶ τοῦ Ροδίου τούτου στιχοῦργου πληροφορίες εἶναι ὀλίγισται, ὅσαι δηλαδὴ δίδονται ὑπὸ τοῦ ἴδιου περὶ τοῦ προσώπου του¹. Ἐγεννήθη εἰς τὴν Ρόδον, ἄγνωστον κατὰ ποῖον ἔτος,

1. Αἱ διδόμεναι περὶ τοῦ Ἐμμανουὴλ Γεωργιλλᾶ βιογραφικαὶ πληροφορίες ὑπὸ τοῦ Α. Κοραῆ εἰς «Ἀτακτα» τόμος 2ος προλεγόμε. 3—7 καὶ ὑπὸ τοῦ Κ. Σάβα εἰς α' σελ. 101—102 δὲν προσθέτουν τίποτε περισσότερον εἰς ὅσα λέγει ὁ ἴδιος περὶ αὐτοῦ εἰς τὸ ποίημά του.

